

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L, S**, B č. 6, P, právne zastúpeného Mgr. TK advokátom v B, P č. 31, proti žalovanému: **KSÚ, OS P,K** č. 8, T, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/76/2006-72 zo dňa 23.11.2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/76/2006-72 zo dňa 23.11.2006 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ō v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia č. KSÚ-OSP-2006/00416/PI zo dňa 10.5.2006, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta P č. j. 4560/22/2006-Su zo dňa 6.3.2006 vydané podľa § 39 a § 39a stavebného zákona o umiestnení stavby „Hotel Park Avenue“ na pozemkoch parc. č. x, y, z v k. ú. P pre stavebníka T, S.

Krajský súd svoje uznesenie odôvodnil tým, že žalobcovi neprislúcha postavenie účastníka konania podľa § 34 stavebného zákona a preto pochybil žalovaný aj prvostupňový správny orgán, keď s ním ako s účastníkom konania jednal. Poukázal na znenie § 14 správneho poriadku a § 34 stavebného zákona.

Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že žalobca nespĺňa zákonom stanovené podmienky, pretože nie je vlastníkom pozemku, ktorého sa územné rozhodnutie týka a nie je vlastníkom ani susedného pozemku, či stavby, pretože medzi pozemkami s parc. č. x,y, z a pozemkami vo vlastníctve žalobcu s parc. č. a, b,c, d je pozemok s parc. č. q (cesta – B ul.) a za susedný pozemok v zmysle stavebného zákona možno považovať iba taký pozemok, ktorý má spoločnú hranicu s pozemkom, ktorého sa územné rozhodnutie týka.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie s odôvodnením, že súd nesprávne právne posúdil vec. Uviedol, že správny poriadok pojem účastníka konania vymedzuje veľmi všeobecne, čím dáva prednosť osobitným právnym predpisom, ale zároveň dbá, aby nikto neutrpel ujmu vo svojich právach a právom chránených záujmoch. Dodal, že správny orgán prizná postavenie účastníka konania iba tomu, o kom sa predbežne presvedčil, že ide o jeho práva, právom chránené

záujmy alebo povinnosti, alebo kto môže byť vo svojej právnej situácii rozhodnutím priamo dotknutý.

Poukázal na znenie § 139 stavebného zákona a na definíciu pojmu „susedná stavba“. Uviedol, že súd sa spisom žalovaného dostatočne nezaoberal, keďže zistil, že žalobca je len vlastníkom pozemkov, ktoré nemajú spoločnú hranicu s pozemkami tvoriacimi predmet územného konania, pretože žalobca je vlastníkom stavby na svojich pozemkoch, t. j. je vlastníkom susednej stavby a teda aj žalovaný aj správny orgán prvého stupňa správne aplikovali znenie § 139 ods. 1 písm. d/ a v nadväznosti na § 34 stavebného zákona.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 244 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (ods. 1).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie a postup správneho orgánu") (ods. 2).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (ods. 3).

Podľa § 250 ods. 1 OSP sú účastníkmi konania žalobca a žalovaný. Podľa ustanovenia ods. 2 je žalobcom fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

So žalobcom konal žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán ako s účastníkom konania.

Správne konanie o umiestnení stavby upravuje stavebný zákon, ktorý pre potreby tohto konania v § 34 vymedzuje, kto je účastníkom konania.

Podľa § 34 je účastníkom územného konania navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitných predpisov (ods. 1).

V územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté (ods. 2).

Stavebný zákon v § 139 ods. 2 definuje niektoré pojmy pre potreby konania podľa tohto zákona a to tak, že ak sa v tomto zákone používa pojem

a) "stavba", rozumie sa tým aj jej časť,

b) "vlastník", rozumie sa tým podľa povahy veci aj správca majetku štátu,

c) "susedné pozemky a stavby na nich", rozumejú sa tým pozemky, ktoré majú spoločnú hranicu s pozemkom, ktorý je predmetom správneho konania podľa tohto zákona a stavby na týchto pozemkoch,

d) "susedná stavba", rozumie sa ňou aj stavba na takom pozemku, ktorý nemá síce spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý v konaní podľa tohto zákona ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté.

V danom prípade krajský súd správne uviedol, že žalobca je vlastníkom pozemkov s parc. č. a, b,c, d. Je však aj vlastníkom pozemku s parc. č. q a stavby umiestnenej na tomto pozemku. Znenie § 34 ods. 2 stavebného zákona však hovorí o „susednom pozemku a stavbe“, nie o „susednom pozemku a stavbe na ňom“. V zmysle § 139 ods. 2, písm. d/ je stavba vo vlastníctve žalobcu umiestnená na pozemku s parc. č. q „**susednou stavbou**“, pretože v nej ide o stavbu na takom pozemku, ktorý síce nemá spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý v konaní podľa tohto zákona ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté.

Vzhľadom na uvedené je teda zrejmé, že správne orgány nepochybili, keď so žalobcom konali ako s účastníkom konania a preto v zmysle § 250 ods. 1 OSP má legitimáciu podať žalobu na súd a domáhať sa ňou preskúmania zákonnosti správneho rozhodnutia.

Keď teda krajský súd konanie o žalobe zastavil z dôvodu, že žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie žaloby, bola mu týmto postupom odňatá možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1, písm. f/ OSP) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup treba považovať zastavenie konania o žalobe v prípade, že podmienky pre takýto postup súdu neboli splnené.

S ohľadom na tieto skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

POUČENIE : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 18. decembra 2007

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová